

1821-2021
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΕΟΛΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΜΕΤΑ ΑΠΟ 200 ΕΤΗ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Εγράφησαν μέχρι τούδε πλείστα όσα και θα γραφούν και άλλα πολλά για την επέτειο συμπλήρωσεως 200 ετών (1821-2021) από της ενάρξεως της Εθνικής Παλιγγενεσίας διότι όντως η με τον απολύτως εθνικοθηρησκευτικό χαρακτήρα Ελληνική Εθνική Επανάσταση των μέχρι τότε ραγιάδων Ρωμηών υπήρξε αληθής παλιγγενεσία, αφού μετά από αιώνες δεινής σκλαβιάς και τυραννίας, ανελευθερίας και άκρας υποδουλώσεως, αίματος και μαρτυριών, επήλθε η εκ του τάφου ανάσταση και εκ της τέφρας αναγέννηση του όλου Γένους.

Σε αυτή λοιπόν την θαυμασίως και παραδόξως θαυμαστή Ελληνική Εθνική Επανάσταση η άνευ πτυχίων, μεταπτυχιακών και διδακτορικών, ξυπόλητη και ρακένδυτη νεότητα, παλικάρια και κοπέλες, των υποδούλων Ελλήνων έσυρε πρώτη τον χορό όχι στα σαλόνια αλλά στα αλώνια του αίματος και της θυσίας γενόμενη ολοκαύτωμα αυτοθυσίας και θυμίαμα προσφοράς προς την Πατρίδα και του Γένους των Ελλήνων, μαχόμενη **«υπέρ πίστεως και πατρίδος»** χωρίς βεβαίως όλοι αυτοί οι αγωνιζόμενοι και μέχρις ενός θυσιασθέντες νέοι να αναμένουν ουδεμία αντιμισθία ή κάποιο βόλεμα στο δημόσιο. Θυσίασαν τα νιάτα και τις χαρές της ζωής γιατί προτίμησαν τον ένδοξο και τίμιο θάνατο αντί μιάς μαύρης, σκλαβωμένης και ατιμασμένης από τον Οθωμανό τύραννο επίγειας και εφήμερης ζωής, ενώ ουδέ προς στιγμήν εσκέφθησαν να κιοτέψουν και να λακίσουν φεύγοντες σαν τα ποντίκια εκτός του σκλαβωμένου ελλαδικού χώρου, αλλά έμειναν να πολεμήσουν και να πέσουν έχοντας στο στόμα και στα χείλη ως εσχάτη επιθανάτια ρήση, την όντως θεόπνευστη και εμπνευστική ρήση: **«Για του Χριστού την πίστιν της Αγίας και της Ελλάδος την Ελευθερίαν»**, όσο και αν ενοχλεί ορισμένους ιδεοληπτικούς οι οποίοι τάχα στο βωμό μιάς ακατανόητης και ξιπασμένης προοδοπληξίας έχουν ισοπεδώσει τα πάντα ως εθνικοί ολετήρες... ομιλούντες βεβαίως εκ του ασφαλούς αφού κάποιοι άλλοι θυσιάσθηκαν για να ομιλούν ελευθέρως, όντες όμως οι ίδιοι τραγικοί και μοιραίοι δούλοι και σκλαβωμένοι στα ιδεοληπτικά τους συμπλέγματα...

Παρήλθαν 200 έτη από την εκ του τάφου της επαίσχυντης δουλείας μεγάλη έγερση, επανάσταση και ανάσταση του υπόδουλου Γένους, οπότε γεννάται το μέγα και αδήριτο ερώτημα εάν και σήμερα, μετά από 200 έτη ελευθερίας του Γένους μας, κάποιος θα ήθελε να απευθυνθεί στους σύγχρονους νέους της Ελλάδος και με λίγα λόγια, χωρίς βαρύγδουπες και κηρυγματικού τύπου εκφράσεις, τις οποίες ούτως ή άλλως απεχθάνονται και ούτε καν ανέχονται να ακούσουν, να τους μιλήσει για το ιστορικό χρέος και την αδαπάνητη ευθύνη που, είτε θέλουν είτε δεν θέλουν, έχουν έναντι των πριν από 200 έτη συνομήλικων τους νέων της Ελλάδος, οι οποίοι έπεσαν στα πεδία των μαχών και πότισαν με το νεανικό αίμα τους το δεντρί της Ελευθερίας, δεν θα εύρισκε καταλληλότερο γραπτό κείμενο από το ευσύνοπτο και μεστό περιεχομένου προλογικό σημείωμα του πρώτου τόμου από το τρίτομο έργο των ιστορικών **«Απομνημονευμάτων»** (Τόμ. Α' 1851, Τόμ. Β' 1853, Τόμ. Γ' 1857), που εν έτει 1851 εξέδωσε ο Νικόλαος Σπηλιάδης (Τριπολιτσά 1785 – Ναύπλιο 1862), ο οποίος υπήρξε Φιλικός, πρωτεργάτης και αγωνιστής του Αγώνα της Εθνικής Παλιγγενεσίας

του 1821, συγγραφέας και πολιτικός της νεοσύστατης Ελλάδας, πληρεξούσιος στην Δ' και Ε' εθνοσυνέλευση το 1829 και το 1832 αντίστοιχα και Γραμματέας της Επικράτειας στην Κυβέρνηση του πρώτου της Ελλάδος μάρτυρος Κυβερνήτου Ιωάννου Καποδίστρια.

Ο Νικόλαος Σπηλιάδης, ο οποίος ίδια χειρί γράφει ότι *«τη πολυτίμω Νεολαία της Ελλάδος τ' απομνημονεύματα ταύτα ανατίθενται»* και διακηρύττει ότι *«η Θεία Πρόνοια και ανέστησε και έσωσε μετά πικράς δοκιμασίας την Ελλάδα»*, δημοσίως ομολογεί ότι συνέταξε μετά κόπου και μόχθου τα ιστορικά απομνημονεύματα του όχι προς ικανοποίηση της ματαιοδόξου και κενοδόξου, αλαζονικής και εγωιστικής φίλαυτης αυτοπροβολής του, αλλά διότι ηθέλησε να αφήσει μετά τον θάνατό του κάτι ουσιαστικό και λυσιτελές πίσω του για τους επιγενόμενους από εκείνο το ένδοξο και μεγαλειώδες παρελθόν της ιστορίας της Εθνικής Παλιγγενεσίας προκειμένου να διδάσκονται και να εμπνέονται οι νεοέλληνες και δη η νεότητα της Ελλάδος, αφού όπως ο ίδιος γράφει: *«Κανείς δεν δύναται να μη συνομολογήση, νομίζω, ότι η ιστορία των παρελθόντων είναι το αναγκαιότερον μάθημα και ο σοφώτερος διδάσκαλος των επερχομένων γενεών, διότι εις αυτήν, ως εις κάτοπτρον, φαίνονται καθαρά αι ενάρετοι και μη τοιαύται πράξεις των ανθρώπων, ό εστί και αι μιμητέαι και αι φευκταίαι, και δι' αυτής δύνανται οι μεταγενέστεροι να επανορθώνωσι τα λάθη και τας απερισκεψίας των προγενεστέρων.*

Ουσιωδέστερα προσόντα της ιστορίας είναι πρώτον η εξιστόρησις αντικειμένων αξιών λόγου και αναμνήσεως, εχόντων επιρροήν εις την ανάπτυξιν του ανθρωπίνου νοός, της ηθικής και της ευδαιμονίας του λογικού όντος, και δεύτερον η αλήθεια των ιστορουμένων κατά προτίμησιν και αυτής της καλλιπείας και των τετορνευμένων φράσεων. Η Ελλάς ωφέλησεν αναντιρρήτως πολύ την ανθρωπότητα διά της παλαιάς ιστορίας της, αλλά και διά της νεωτέρας δεν θέλει φανή ολιγότερον ωφέλιμος...».

Προς δε την νεολαία της Ελλάδος απευθύνεται με ουσιαστικές νουθεσίες, οι οποίες είναι σήμερα περισσότερο παρά ποτέ επίκαιρες, γράφοντας τα εξής: *«Εις Σας, φιλότιμη Νεολαία, αγαθή της πατρίδος ελπίς, εις Σας ανατίθηναι το μικρόν μου τούτο φιλοπόνημα, το οποίον και σας προσφέρω, το τελευταίον εκπληρών χρέος προς την πατρίδα, διότι Σας ενδιαφέρει κυρίως η μελέτη της ιστορίας της επαναστάσεως των Ελλήνων. Από αυτήν θα γνωρίσετε οποία και πόσα δεινά υπέστησαν οι πατέρες σας, έως αποσείσωσι τον πικρόν της δουλείας ζυγόν, και ανακτήσωσι την πολυπαθή μητέρα σας, την ωραίαν Ελλάδα, την οποίαν αι διχόνια των προγενεστέρων υπέβαλον εις βαρυτάτας αλύσεις. Θα πληροφορηθήτε ότι απεφάσισαν και πάλιν κατά το 1821 ν' αποθάνωσι διά να την απελευθερώσωσι, και μόνος ο Δυνατός εν πολέμοις τους έσωσεν από τον όλεθρον, και τους εβοήθησε, ν' αφαιρέσωσι διά των όπλων από τας χείρας της τυραννίας την ανεκτίμητον κληρονομίαν σας. Και ιδού, αγαθή Νεολαία, της δυνάμεως του Υψίστου εν ασθενεία τελειουμένης, ιδού κέκτησθε ό,τι ιερώτερον, τιμιώτερον, προσφιλέστερον εις το σύμπαν. Κέκτησθε την οποίαν οι Οθωμανοί ως κατακεκτημένην υπ' αυτών ετυράνουν φιλοστοργωτάτην μητέρα σας, την γενέτειραν των μεγάλων ανδρών οίτινες εσηργέτησαν τον κόσμον, την μητέρα των ημιθέων και των ηρώων, την εστίαν των Μουσών και των Χαρίτων, και ήδη και Σεις αποτελείτε έθνος και βασίλειον χριστεπώνυμον ελληνικόν, και έχετε νόμους ελληνικούς, και Κυβέρνησιν ελληνικήν, και όνομα όχι πλέον Ρωμαίων, αλλά Ελλήνων, και σημαίαν του σταυρού ελληνικήν, και στόλον ελληνικόν, και στρατόν ελληνικόν, και νόμισμα ελληνικόν, και πάντα όσα και τ' άλλα αυτόνομα και ανεξάρτητα έθνη έχουσι, και απολαύετε όλων των δικαίων όσα ο Θεός εχάρισεν εις το κατ' εικόνα αυτού και ομοίωσιν, εις το λογικόν ον. Αλλ' εις Σας ανήκει, πολύτιμος Νεολαία της τε*

ενεστώσης και των επερχομένων γενεών, εις Σας ανήκει, το φιλόπατρι και τας άλλας αρετάς των προγόνων ασκούντες, να διατηρήσετε εις τον αιώνα την οποίαν οι πατέρες σας, προ πάντων διά της θείας αντιλήψεως, διά τε ποταμών αιμάτων, δακρύων, ιδρώτων και διά θυσιών παντοίων και πολλών, και μεγάλων ανεκτήσαντο γλυκυτάτην και πράγμα και όνομα πατρίδα. Εις Σας ανήκει μάλιστα να πληρώσετε τον μέγαν του έθνους προορισμόν, και να καταστήσετε το ελληνικόν όνομα ενδοξότερον και λαμπρότερον εκείνου των όντως λαμπρών και ενδόξων προγόνων. Προς τούτο έχετε πάντα τα προάγοντα επί το κρείττον και τελειότερον τα έθνη. Αι Μούσαι θα είναι ασφαλείς οδηγοί σας εις τα μεγάλα, και αι πράξεις των τε παλαιών και των νεωτέρων Ελλήνων θα είναι ειλικρινείς σύμβουλοί σας. Έρρωσθε».